

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

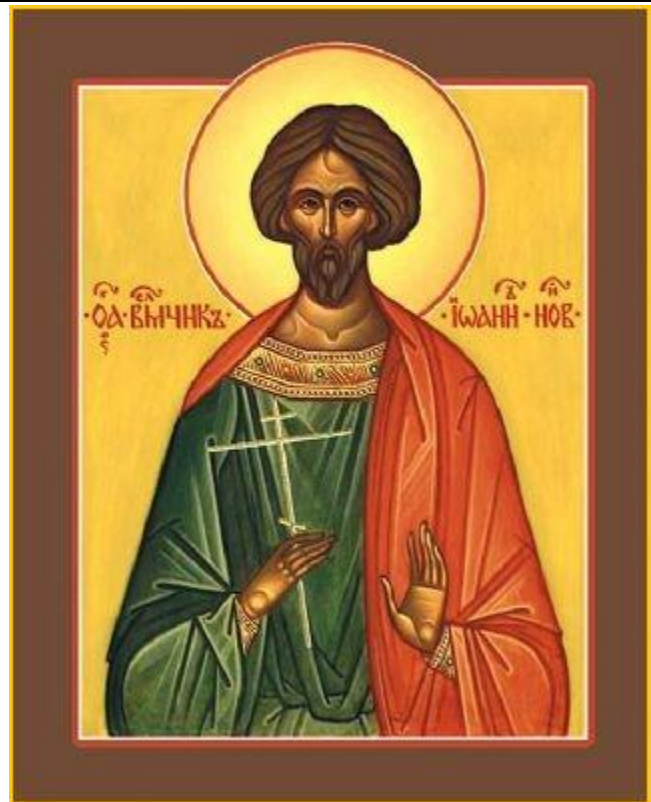
[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Святий Іван Новомученик
Сучавський

St. John the New Martyr of
Suchava

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ

kutash@unicorne.org

**«Заповнив ти життя своє добрими ділами,
милостинями та щирими молитвами...»**

На 15-го червня за Григоріянським календарем (відповідає це 2-го червня за Юліянським) українці, зокрема ті що походять з Буковини святкують пам'ять багатого купця з Трапезунда (сьогодні це турецьке місто Трабзон) на березі Чорного моря.

Івана були б давно забули, як би не сталася подія, яку може були б тоді вважали нещасним випадком. Іван був побожним православним Християном, який міг захищати свою віру розумно і красиво. Деякі джерела кажуть, що його навіть був призначив візантійський імператор бути своїм представником на Соборі Флорентійському (1439 р.), який безуспішно старався загоїти поділ поміж Церквами Сходу і Заходу. Одного разу він мав декілька розмов про віру з другим купцем з Венеції по дорозі до міста, що сьогодні зветься Білгород Дністровський.

**“You filled your life with good works, charity
and fervent prayers...”**

On June 15 on the Gregorian calendar (which is June 2 on the Julian) Ukrainians, especially those hailing from the south-western province of Bukovyna, celebrate the memory of a wealthy merchant from Trebizond (today the Turkish city of Trabzon) along the shores of the Black Sea.

John would have been forgotten long ago except for an event which, at the time, would have been seen as a stroke of bad luck. John was a pious Orthodox Christian who could defend his faith with eloquence and intelligence. Some sources say that he was even appointed by the Byzantine Emperor to be his representative at the Council of Florence (1439), which sought -unsuccessfully- to heal the rift between the Churches of East and West. On one occasion he got into a number of discussions with a fellow merchant from Venice on a trip to

Як видно, що цей чоловік обідився на нього. Він вирішив помститися передавши погословку, що Іван готовий перейти на віру Мусульманську.

Татарський володар міста покликав Івана до себе і запитав чи воно дійсно так. Іван ввічливо але рішучо відмовився міняти своєї віри. Розчарований володар наказав його побити, помучити а потім поволокти кіньми по вулицями міста. Було це 1330 р., коли Іванові було не більше 30 літ. Православний Священик потім побачив Новомученика у сні. Іван попросив принести своє тіло в Церкву. Там спочивали Святі Мощі аж доки молдавський Воєвода Олександр Благий, по проханню Митрополита Йосипа, перевіз їх до своєї столиці Сучави на Свято Різдва Івана Предтечі 24-го червня (7-го липня за Григоріанському календарі). Тут можемо зауважити співпадіння імен та геройських подвигів цих послідовників Христа Господа.

У 1685 р. Мощі Св. Івана переніс польський король Ян Собєскі до Стрия в Україні. Потім перенесли їх до Монастиря Василіан у Жовкві – теж у Галичині. А Австрійський король Йосип II повернув їх до Сучави в 1783 р. Монастир, який носить його ім'я став місцем величезних прощ у День святкування його мучеництва (тобто 2/15 червня). Особливо багато людей прибувало з Буковини.

Є багато парафій заснованих Буковинцями, які носять його ім'я. Між ними Парафія Св. Івана Сучавського в Ляшін, яка знаходиться в юрисдикції Російської Церква за Кордонами Росії, та яка є матірньою Церквою нашої Української Православної Громади Св. Юрія Переможця в Ляшін. Також є Соборна Громада Св. Івана Сучавського в Вінніпезі, яка була частиною Української Православної Церкви Константинопольського Патріархату в Північній Америці а від 1995 р. стала однією з визначних парафій в Українській Православній Церкві в Канаді, яка встановила співпричастя з Патріархією в 1990 р. Жіноча організація при тій парафії носить ім'я славної української письменниці Ольги Кобилянської, яка свого часу нераз брала участь у прощах до Сучави.

Це мучеництво Св. Івана, а не його красномовність чи успіх у комерції, що тримає

the city which today is Bilhorod Dnistrovs'kyy. It seems the man was a sore loser. He sought vengeance by spreading a rumour in the city that John was ready to convert to Islam.

John was summoned by the Tatar ruler of the city who asked if this were so. John respectfully denied this. The disappointed ruler had him beaten and tortured and finally dragged through the city by horses. This happened in 1330. John was no more than 30 years of age. An Orthodox priest in the city saw the New Martyr in a dream. John asked him to bring his body to the Church. There the Holy Relics remained for many years until the Ruler (Voievod) of Moldova Alexander the Good (Alexandru cel Bun) at the request of Metropolitan Joseph brought them to his capital city of Suceava (this is the Moldovan spelling) on the Feast of the Nativity of St. John the Forerunner, June 24 (July 7 – Gregorian Calendar), 1402. We may note the coincidence of the names and the martyr's heroism of both these followers of Christ.

In 1685 the Relics of St. John were taken by the Polish King Jan Sobieski to Stryy in Ukraine. They were later transferred to the Basilian Monastery in Zhovkva, also in Halychyna. The Austrian Emperor Joseph II returned them to Suceava in 1783. The Monastery that bears his name is the site of huge pilgrimages on the day of commemorating his martyrdom. Many people came from Bukovyna.

There are many Orthodox parishes founded by Bukovynians which bear his name. Among them is the Parish of St. John Suchavsky in Lachine, Quebec, which is currently in the jurisdiction of the Russian Orthodox Church Outside of Russia, which is the mother Parish of the Ukrainian Orthodox Church of St. George in Lachine. There is also the Cathedral of St. John Suchavsky in Winnipeg, which was part of the Ukrainian Orthodox Church of the Patriarchate of Constantinople in North America. Since 1995 it has been a distinguished parish of the Ukrainian Orthodox Church of Canada, which established communion with the Patriarchate in 1990. The Ukrainian Women's Association of this Parish has as its patron the renowned Ukrainian writer from Bukovyna, Ol'ha Kobylians'ka, who participated in the pilgrimages to Suceava.

It was the martyrdom of St. John rather than his eloquence or his status as a merchant

його в пам'яті його братів та сестер у Церкві Христовій. Отож вона не була трагедією, а геройською та переможною подією, якою Іван Трапезундський, а потім Сучавський, віддав своє життя, як приклад вірності та любові до Того, Котрий віддав Своє життя за нас усіх. Слава Йому!

that keeps him alive in the memory of his brothers and sisters in the Church. This was no tragedy but a heroic and victorious event in which John of Trabzon and later Suceava offered his life as an example of faithfulness and love to the One Who offered His life for all. Glory to Him!